

[Indenrigsministeren]

idet disse så kunne nøjes med at transportere stemmesedlerne fra afstemningsstederne til optællingsstedet i opstillingskredsene. I indlægget, som ellers er temmelig omfattende, kommer borgmesteren imidlertid stort set kun ind på de tekniske og administrative sider af sagen og berører kun meget sporadisk det, der forekommer mig at være det vigtigste, når man skal tilrettelægge afholdelse af et valg: sikringen af en så høj valgdeltagelse som muligt. Det er her regeringens opfattelse, at der ville være en risiko for en lavere valgdeltagelse, hvis søndag blev fastsat som valgdag, i særdeleshed når søndagen som i dette tilfælde falder inden for sommerhalvåret. Jeg kan ikke frigøre mig fra den noget ubehagelige tanke, at stemmeprocentens størrelse ved valget i et vist omfang kunne komme til at afhænge af den tilfældige omstændighed, om vejret var godt den pågældende dag. Jeg tror i denne forbindelse ikke, at den udvidede adgang til stemmeafgivning pr. brev, som gælder i dag, og som omtales i indlægget, ville afhjælpe denne usikkerhed. Hertil kommer, at en ændring af valgdagen til søndag ville nødvendiggøre en ændring af hele opgørelsesmåden for valget, som er fastsat i Europa-Parlamentsvalgloven, der blev vedtaget med et stort flertal i folketinget efter en grundig udvalgsbehandling.

Det er derfor min opfattelse, at vi bør fastholde torsdag den 7. juni 1979 som valgdato på linie med Storbritannien, Holland og Irland, der alle går til valg denne dag.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (9/1 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan er udviklingen i den indførsel af højtbeskattede varer, som – legalt eller illegalt – sker uden afgiftsberigtigelse?«

(Spm. nr. 445).

Begrundelse.

Med en finanslov, hvor statsudgifterne løber mere end 39 mia kr. foran skatterne og andre statsindtægter, med en finansminister, der sætter en ære i ikke at spare på statsudgifter, og med en ellevedobling af statsgælden på 5 år (1975–1980) og dermed forbunden kæmpeforøgelse af skatteydernes rente- og afdragsbyrder knuges den ansvarsbevidste

naturligvis af spørgsmålet: Hvor skal dog pengene komme fra til at klare alle de byrder?

Længe har man jo anset tobak og spiritus m.v. som Særinnermalkedyr. Deres ubegrænsethed synes imidlertid nu truet af det tiltagende internationale rejseliv på forskellige smuglergradsniveauer.

Derfor er det blevet vigtigere for folketinget end nogen sinde før løbende at følge med i, hvad der kommer ind i landet uden afgift.

Naturligvis skal man ikke ligefrem disponere som molboerne over for storken i marken ved at sætte flere golde embedsmandsressourcer ind på opgaven. Men så godt som det nu er muligt med de forhåndenværende muligheder at skønne, er det rart at vide, hvor skatteministeren tror vi er henne på nuværende tidspunkt.

Skønnene over udviklingen bedes sammenholdt med udviklingen – i den forløbne tid og skønnet fremover – for, hvad der faktisk kommer i statskassen fra højtbeskattede varer, og i reglerne om, hvad turister af de forskellige slags lovligt kan tage med ind i Danmark uden at skulle betale told eller afgift.

Besvarelse (16/1 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Den legale indførsel af højtbeskattede varer (tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer) uden afgiftsberigtigelse består ganske overvejende af de rejsendes indførsel. Bestemmelserne herom findes i bekendtgørelse nr. 646 af 28. december 1977.

Bestemmelserne om, hvilke mængder højtbeskattede varer danske rejsende, der har opholdt sig mindre end 3 døgn i udlandet, kan indføre afgiftsfrit, har været uændrede siden 1. januar 1973. De afgiftsfri mængder udgør følgende:

	Ved indrejse fra EF-lande	Ved indrejse fra andre lande
Cigaretter ...	40 stk.	40 stk.
Spiritusk	intet	intet
Hedvin	3 liter	2 liter
Bordvin	3 liter	2 liter
Øl	2 liter	2 liter